

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑΙ.

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΝΑΠΟΛΕΩΝ
ΒΟΝΑΠΑΡΤΗΣ,

Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.)

Ὁ Α. Ν. Βοναπάρτης ἐγεννήθη εἰς Παρίσιους τὴν 30 Ἀπριλίου 1808, καὶ εἶναι ὁ δευτερότοκος υἱὸς τοῦ Λουδοβίκου Ναπολέοντος Βοναπάρτου, βασιλέως τῆς Ὁλλανδίας καὶ τῆς Ὁρτενσίας Εὐγενίας Βωαρναί, κόρης τῆς αὐτοκρατορίσσης Ἰωσηφίνης.

Ἐάν, τὸν νόμον παραβαίνουσα, ὅστις προέγραψε τὴν οἰκογένειάν του, ἡ δημοκρατία δὲν ἤθελε τῷ ἀνοίξει τὰς πύλας τῆς Γαλλίας, ὁ Ν. Βοναπάρτης δὲν ἤθελεν εἰσθαι εἰσέτι εἰς τὰ ὄμματα τῆς Εὐρώπης, εἰμὴ θρασὺς τις ἀπειτηνῆς, βραχνιζόμενος ὑπὸ διαπύρου φιλοδοξίας, χωρὶς βαθυνοίας, χωρὶς δυνάμεως ἐν τῷ κρίνειν, πλήρης ἐγωϊσμοῦ καὶ οὐδεμίαν ἔχων λαμπρότητα παρ' ἐκείνην τὴν ὁποίαν φέρει τὸ ὄνομά του. Ἡ εἰς τὴν προεδρίαν ἀναβίβασίς του ἐμετρίασε τὴν σκληρότητα τῆς γνώμης ταύτης.

Ἐἶχεν ἐγκατασταθῇ εἰς Ἑλβετίαν εἰς τὸν πύργον τοῦ Ἀρεννδέργου μετὰ τῆς μητρός του, τῆς βασιλίσσης Ὁρτενσίας, ὅτε ἐξεβρόγχη ἡ ἐπανάστασις τοῦ Ἰουλίου. Ἀποτυχὼν τῆς ἐλπίδος τοῦ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Γαλλίαν, ἀνεχώρησεν εἰς Ἰταλίαν καὶ ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἐπανάστασιν τῆς Ῥωμανίας, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ πρωτότοκος ἀδελφός του ἐφρονεύθη. Καὶ αὐτὸς δὲ οὗτος δὲν θὰ ἐλυτροῦτο ἐκ τῆς αὐστριακῆς δικαιοσύνης, ἐὰν δὲν ἐφρονευσεν ἀγνώστος.

Ἡ τελευταία ὑπὲρ τοῦ Πάπα ἐκστρατεία τῆς Ῥώμης ἐπανώρθωσεν ἐπαξίως τὴν πλάνην ταύτην τῆς νεότητός του. Ἀποβιβάσθεις εἰς Ἀγγλίαν, διέμεινεν ἐν αὐτῇ ἐπὶ

ΤΟΜ Δ'. (Φυλλάδ. 89).

ὀλίγον, διότι οἱ Παρίσιοι ἦσαν ὁ μοναδικὸς διαλογισμὸς του, καὶ πᾶσα ἡ ἐλπίς του. «Ἐάν ὑπάγωμεν εἰς Παρίσιους, ἔλεγεν εἰς τὴν βασιλίσσαν τὴν μητέρα του, καὶ ἔδλεπα τὸν λαὸν σφαγιαζόμενον, θὰ ἐπήγαινα μὲ τὸ μέρος του.» Εἶναι γνωστὴ ἡ ἐν Στρασβούργῳ τῇ 1836 ἐπιχείρησίς του μετὰ τοῦ συνταγματάρχου Βωδρέυ, τὴν σήμερον ὑπασπιστοῦ του.

Γενόμενος αἰχμάλωτος καὶ φερθεὶς εἰς Παρίσιους, ἐπεβίβασθαι εἰς τὴν φρεγάταν Ἀνδρομήδαν, ἥτις τὸν μετέφερεν εἰς τὰ Ἠνωμένα Κράτη. Ἡ ἐκστρατεία τῆς Βουλωνίας ἀπέθη δυστυχῶς ὁποία καὶ ἡ τοῦ Στρασβούργου ἀπόπειρα. Τὴν φορὰν ταύτην ἐδικάσθη καὶ καταδικάσθη εἰς διηνεκὴ εἰρκτὴν. Ἀπὸ δέκα ἐτῶν διετέλει ὑπὸ τὴν ποινὴν του, ἐν τῷ φρουρίῳ τοῦ Χάμ, ὅτ' ἐδυνήθη, διὰ θρασείας πανουργίας, νὰ δραπτεῖται καὶ ν' ἀνακτῇ τὴν ἐλευθερίαν του.

Κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Φεβρουαρίου εὐρίσκετο ἐν Ἀγγλίᾳ. Τρεῖς δὲ εἰς Γαλλίαν, προσέφερε τὰς ἐκδουλεύσεις του εἰς τὴν προσωρινὴν κυβέρνησιν· πλήν ἐξωρίσθη καὶ πάλιν, ὅπερ ἀγογγύστως ὑπέφερεν ὁ Α. Ν. Βοναπάρτης. Ἐκλεχθεὶς ὑπὸ τεσσάρων νομῶν κατὰ τὰς συμπληρωματικὰς ἐκλογὰς τῆς 4 Ἰουνίου 1848, εἰς πέντε κατὰ τὰς τῆς 27 Αὐγούστου, ὥρειλε νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς Παρίσιους καὶ νὰ καθέξῃ θέσιν εἰς τὰς ἔδρας τῆς ἀριστερᾶς πτέρυγος, παρὰ τῷ Κ. Βιελλάρ καὶ τοῖς ἐξαδέλφοις του Πέτρῳ καὶ Ναπολέοντι Βοναπάρτῃ. Αἱ ἐκλογαὶ τῆς 10 Δεκεμβρίου τὸν ὤψωσαν εἰς τὴν προεδρικὴν ἔδραν, τὴν ὁποίαν οἱ φίλοι του, λέγεται, ἐπεθύμουν νὰ καταπνίξωσι τὴν σήμερον εἰς τὰς πτυχὰς αὐτοκρατορικῆς ἀλουργίδος.

Ὁ Α. Ν. Βοναπάρτης ἔχει τι αὐστηρὸν καὶ ψυχρὸν εἰς τὴν φυσιογνωμίαν του. Εἶναι γενναῖος, ἀγαπᾷ τὴν μεγαλοπρέπειαν, ὁμιλεῖ ὀλίγα καὶ μετὰ προσφάξεως. Τὸ ἐξῆς εἶναι ἐν τῶν ἀπορρηγμάτων του.

«Τὸ μέλλον ἀνήκει εἰς τοὺς ἀταράχου χαρακτῆρος ἄνδρας. » (L'avenir est aux flegmatiques.)

Ὁ λόγος οὗτος εἶναι ἀπλῶς φιλδδοξος. Φεῦ | τίς δύναται εἰς τὸν παρόντα αἰῶνα νὰ εἰπῇ περὶ τοῦ μέλλοντος; Ὅποια τύχη ὑπῆρξεν ἡ τῶν τελευταίων μοναρχῶν, τῶν βασιλευσάντων ἐπὶ τῆς Γαλλίας. Ὁ Λουδοβίκος ΙΕΤ'. ἀπέθανεν ἐπὶ τῆς λαιμητόμου, ὁ Αὐτοκράτωρ εἰς τὴν ἐξορίαν, ὁ Κάρολος Ι' εἰς τὴν ἐξορίαν, Λουδοβίκος ὁ Φίλιππος εἰς τὴν ἐξορίαν...

Ο Κ. ΜΠΟΥΛΑΙ.

(M. BOULAY de la Meurthe),

Ἀντιπρόεδρος τῆς Γαλλ. Δημοκρατίας.

—ο—

Ὁ Κ. Μπουλαί (ἐκ Μέρθης), ἐγεννήθη τὸ 1797, καὶ εἶναι υἱὸς τοῦ γεροστιατοῦ καὶ κόμητος Μπουλαί, ἡδὴ δὲ ἀντιπρόεδρος τῆς Γαλλικῆς δημοκρατίας.

Ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως τοῦ Ἰουλίου ὁ Κ. Μπουλαί ἀσήμενος ἀντιπρόσωπος, κατεῖχε μετρίαν τινα θέσιν τῆς ἀριστερᾶς. Ὁ Κ. Τιέρ ἦτον ὁ ἀρχηγὸς αὐτοῦ, καὶ καθὼς ὅλοι οἱ πιστοὶ τῆς μι κ ρ ᾱ ς κ κ λ η σ ί α ς,